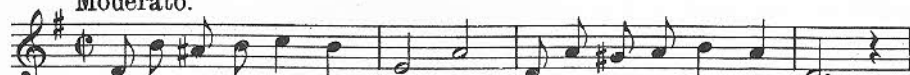

196. Å så rulla vi på kuttingen igen.*

(ur "Spasmiga Wahlund")

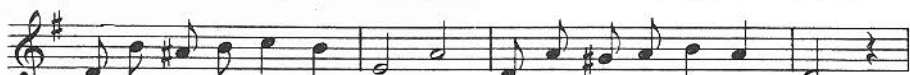
Moderato.

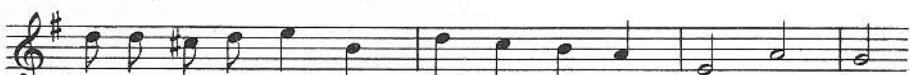
Det är gam-mal sjö-mans - re - gel, att ta sej en tår på tand.

Sli-ter vind i tåg och se-gel, så be - hövs det ock i - bland.

Kut-ting-en står i ka - ju - tan och trots stormen ta's en klar.

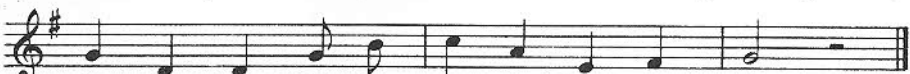
När man se'n har räd - dat sku - tan, sjun - ger en och var:

Refräng.

Å så rul-la vi på kut-ting-en ett tag i - gen, det finns

me - ra än, kä - re vän, i den. Å så rul-la vi på kut-ting-en ett

tag i - gen det finns me - ra, kvar i den.

Jag var nyss på en så'n där en,
som dom kalla för "baluns",
och jag klara ledigt skären
med en fru, en 20 pun's...
När vi slutat första valsen,
var jag paff, men ej förty,
fiög fastyget mej om halsen,
för att få en ny...

Å så rulla vi på kuttingen ett tag
igen — etc.

På basarer går jag sällan,
ty dom en vid näsan dra',
och de locka en i fällan
med så kallad tombola.
Nio nitar fick jag även
härförleden, arma nö't,
men den lilla som drog veven,
sade rar och söt:

Å så rulla vi på kuttingen ett tag
igen — etc.

Nyss så hände den skandalen,
att en bussig Munkbrofru
ramla bums uti kanalen,
men blev räddad i ett nu.
Mun och mage voro fulla
utav vatten, som sig bör,
därför börja man att rulla,
och så sjöngs i kör:
Å så rulla vi på kuttingen ett tag
igen — etc.

(1911)

*Med tillstånd av Carl Johnns Musikförlag, Stockholm.